

Nr 16

Utlåtande i anledning av väckta motioner om det statliga stödet åt barnfamiljer.

I följande tretton inom riksdagen väckta motioner har yrkanden angående det statliga stödet åt barnfamiljer framställts, nämligen

- 1) de likalydande motionerna nr 171 i första kammaren av herr *Wärnberg m. fl.* och nr 201 i andra kammaren av fru *Holmqvist m. fl.* om extra barnbidrag till vissa ensamstående föräldrar,
- 2) de likalydande motionerna nr 375 i första kammaren av herr *Lundström m. fl.* och nr 447 i andra kammaren av herr *Ohlin m. fl.* om höjning av de allmänna barnbidragen,
- 3) de likalydande motionerna nr 451 i första kammaren av fru *Hamrin-Thorell* och fröken *Nordström* samt nr 544 i andra kammaren av fröken *Elmén* och fru *Gärde Widemar* om utredning rörande allmänna vårdnadsbidrag,
- 4) de likalydande motionerna nr 537 i första kammaren av herr *Bengtson m. fl.* och nr 658 i andra kammaren av herr *Hedlund m. fl.* om höjning av de allmänna barnbidragen, m. m.,
- 5) de likalydande motionerna nr 546 i första kammaren av herr *Sundin* och nr 662 i andra kammaren av herr *Wahlund m. fl.* om barnbidrag till ensamstående barnförsörjare,
- 6) de likalydande motionerna nr 549 i första kammaren av herr *Åkerlund* och nr 664 i andra kammaren av fröken *Wetterström m. fl.* om vissa åtgärder till stöd för barnfamiljer, m. m., samt
- 7) motionen nr 661 i andra kammaren av fru *Ryding m. fl.* om höjning av de allmänna barnbidragen.

Motionerna under 1), 2), 3), 5) och 7) har i sin helhet hänvisats till lagutskott. Motionerna under 4) har hänvisats till lagutskott såvitt de angår höjning av de allmänna barnbidragen och de allmänna studiebidragen samt i övrigt till statsutskottet. Motionerna under 6) har i vad gäller kompensationsbidrag till barnfamiljer och tilläggs pensioneringen hänvisats till lagutskott samt i övrigt till statsutskottet. I den mån motionerna hänvisats till lagutskott har de tilldelats andra lagutskottet. Motionerna under 6) kommer, såvitt de avser tilläggs pension, att behandlas av utskottet i annat sammanhang.

Motionsyrkandena

I *motionerna I:171* och *II:201* föreslås »att riksdagen måtte besluta att såsom ett provisorium ensamstående föräldrar med hemmavarande barn under 16 år och med en sammanlagd familjeinkomst understigande 8 500 kronor per år erhåller rätt till ett extra bidrag motsvarande ett årligt allmänt barnbidrag».

I *motionerna I:375* och *II:447* yrkas »att riksdagen måtte besluta om höjning av de allmänna barnbidragen med ett hundra kronor per barn och år, att gälla från och med den 1 januari 1964, samt

att riksdagen i anledning härav måtte för sin del besluta följande ändring av lagen om allmänna barnbidrag:

1 §.

För barn, som är svensk medborgare och bosatt i riket, skall av allmänna medel utgå allmänt barnbidrag med 650 kronor om året i enlighet med vad nedan närmare stadgas.

Allmänt barnbidrag skall — — — sex månader vistas i riket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1964.»

I *motionerna I:451* och *II:544* hemställas »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära att tilläggsdirektiv ges den sittande familjeberedningen att upptaga frågan om allmänna vårdnadsbidrag till principiella överväganden».

I *motionerna I:537* och *II:658* hemställas bl. a. »att riksdagen måtte

A. 1. besluta att allmänt barnbidrag fr.o. m. den 1 januari 1964 må utgå med 700 kronor per barn och år och i övrigt på nu gällande grunder;

B. 1. besluta att allmänt studiebidrag fr. o. m. den 1 januari 1964 må utgå med 60 kronor per elev och månad och i övrigt på nu gällande grunder; samt att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderligt författningsförslag».

I *motionerna I:546* och *II:662* hemställas »att riksdagen i princip måtte uttala att ett förbättrat stöd till ensamstående barnförsörjare bör ges via barnbidragen samt hos Kungl. Maj:t hemställa att dylika riktlinjer måtte utformas inom skatteberedningen».

I *motionerna I:549* och *II 664* begäres bl. a. att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, »att en utredning företages rörande möjligheterna att ge barnfamiljer, som helt eller delvis ej kan tillgodogöra sig höjda ortsavdrag för barnfamiljer, en mot den ej utnyttjade ortsavdragshöjningen svarande förbättring».

I *motionen II:661* föreslås »att riksdagen för sin del beslutar att från nästa budgetår höja barnbidragen till kr. 650:— per år och barn».

Beträffande de skäl motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas i det följande, hänvisa till *motionerna II:201*, *II:447* (*II:405*), *II:544*, *II:658*, *I:546*, *II:664* och *II:661*.

Gällande bestämmelser

Samhällets stöd till barnfamiljerna lämnas i flera olika former, såsom genom kontantbidrag, bostadsrabatter, skattemässiga förmåner och serviceanordningar. Redogörelsen här nedan avses icke vara uttömmande i alla avseenden.

Kontantbidrag

Enligt *lagen den 26 juli 1947 om allmänna barnbidrag* utgår för barn, som är svensk medborgare och bosatt i riket, av allmänna medel såsom bidrag till barnets uppehälle och uppfostran allmänt barnbidrag med 550 kronor för år. Sådant bidrag utgår också för i riket bosatt barn, som inte är svensk medborgare, förutsatt att barnet fostras av någon som är bosatt och mantalsskriven i riket eller ock barnet eller endera av dess föräldrar sedan minst sex månader vistas i riket. Bidraget utgår från och med kvartalet efter det då barnet fötts eller rätt till bidrag eljest uppkommit till och med det kvartal, varunder barnet fyller sexton år.

Befinner sig barnet på anstalt, där kostnaderna för vården helt bestrides av statsmedel, eller betalar staten i övrigt hela kostnaden för barnets kost och bostad, utgår inte barnbidrag. Undantag göres dock för de fall, då barnet är inackorderat vid nomadskola. I detta fall skall bidrag således utgå.

Tidigare utgick särskilt barnbidrag till barn utom äktenskap, som fyllt tre år och vars fader var okänd. Från den 1 juli 1960 gäller emellertid jämlikt föreskrift i *lagen den 11 juni 1943 om förskottering av underhållsbidrag till barn*, att då faderskap ej fastställts beträffande barn utom äktenskap bidragsförskott av allmänna medel skall kunna utgå. Därvid skall anses, att fadern genom rättsens beslut eller avtal blivit ålagd att utgiva underhållsbidrag till barnet med 996 kronor om året från och med den månad, under vilken barnet fyllt 3 år, till och med dagen före den, då barnet fyller 16 år.

Enligt *lagen den 31 maj 1957 om utfyllnad av vissa underhållsbidrag* äger vissa kategorier av barn, beträffande vilka familjerättsligt underhållsbidrag fastställts före den 1 april 1957 till belopp understigande 720 kr. för år, att av allmänna medel erhålla vad som brister i nämnda belopp. Utgift för utfyllnadsbidrag bestrides till tre fjärdedelar av statsverket och till en fjärdedel av den kommun, vars barnavårdsnämnd beviljat bidraget.

Såvitt gäller barn under 16 år, vars fader eller moder eller båda föräldrar avlidit, lämnas enligt *lagen om allmän försäkring* i form av barnpension bidrag inom folkpensioneringens ram med för år tjugofem eller i vissa fall trettiotvå procent av basbeloppet, som i 1957 års penningvärde utgör 4 000 kronor.

Enligt *det allmänna studiehjälpsreglementet den 30 maj 1958* skall studiehjälp av statsmedel i form av allmänt studiebidrag utgå till elever i sådan skola eller kurs med minst fyra månaders heltidsundervisning, där statlig studiehjälp kan utgå i form av studielån, särskilt studiebidrag eller annat

stipendium. Allmänt studiebidrag utgår med 50 kronor i månaden från och med kvartalet efter det, varunder eleven fyllt 16 år, till och med det kvartal, varunder han fyller 18 år, dock endast under läsåret eller kurstiden.

Enligt *kungl. kungörelsen den 8 juni 1951 ang. ferieresor för barn och husmödrar, m. m.*, bekostas resor till enskilt ordnad ferievistelse, vilka av barn och dess vårdare till någon del företas med järnväg, av statsmedel i den mån resekostnaden för varje person fram och åter överstiger fem kr. För såväl barn som vårdare bestrides resekostnaderna dock helt av statsmedel, då fråga är om resor som företas antingen av barn från familj med minst tre hemmavarande barn, av vilka inte något under det år resan företas uppnår högre ålder än 14 år, eller av barn till ensamstående mor. Resor med endast buss eller båt bestrides helt av statsmedel under förutsättning att biljettpriiset för enkel färd för vuxen är fem kr. eller mer. Undantag från sistnämnda begränsning får göras, om den sammanlagda kostnaden för färdbiljetter för barn tillhörande samma familj uppgår till tio kr. eller mera.

Rätten till enskilt ordnade ferieresor prövas med hänsyn till inkomst- och förmögenhetsförhållandena. Bl. a. gäller en inkomstgräns av 5 700 kr. för till statlig inkomstskatt beskattningsbar inkomst. Inkomstprövningen grundas på den senast utfärdade debetsedeln.

B o s t a d s r a b a t t e r

Regler om bostadsrabatter återfinnes i *kungl. kungörelsen den 24 maj 1957 om familjebostadsbidrag*. Sådant bidrag kan beviljas för familj med ett eller flera minderåriga barn. För erhållande av bidrag gäller vissa villkor beträffande bostadens beskaffenhet.

Familjebostadsbidrag utgår i form av helt, förhöjt eller reducerat bidrag beroende på inkomstens storlek. Helt bidrag kan beviljas om familjeförsörjarens eller, i förekommande fall, mannens och hustruns sammanlagda till statlig inkomstskatt beskattningsbara inkomst inte överstiger för familj med två barn 8 000 kr. och för familj med flera barn nämnda belopp ökat med 1 000 kr. för varje barn från och med det tredje till och med det sjätte. Förhöjt bidrag beviljas om inkomsten med 2 000 kr. eller mer understiger inkomstgränsen för helt bidrag. Reducerat bidrag utgår om inkomsten överstiger gränsen för helt bidrag med högst 1 500 kr. Till ettbarnsfamilj utgår endast helt bidrag, och den beskattningsbara inkomsten får då inte överstiga 6 000 kr.

Helt familjebostadsbidrag utgår med 180 kr. för varje bidragsberättigat barn samt därutöver för familjen ett fast belopp av 390 kr. om bostaden är belägen i Norrbottens, Västerbottens eller Jämtlands län (zon III), 360 kr. om den är belägen i Västernorrlands, Gävleborgs, Kopparbergs eller Värmlands län (zon II) och 330 kr. om den är belägen i annan del av landet (zon I). Förhöjt bidrag utgår med samma belopp per barn som helt bidrag

men med dubbelt så stort fast belopp. Reducerat bidrag utgör hälften av helt bidrag. För ettbarnsfamiljer utgör familjebostadsbidraget 375 kr. i zon III, 360 kr. i zon II och 345 kr. i zon I.

Bidragen är fria från beskattning.

Bidrag utbetalas till hyresvärderna eller bostadsrättsföreningen och tillgodoföres bidragstagaren genom avdrag på hyran eller, i fråga om bostadsrättslägenhet, årsavgiften. Bidraget utgår ej med högre belopp än årshyran eller årsavgiften. Bor familjen i eget hem, utbetalas beloppet kontant till bidragstagaren för såvitt huset inte är statligt belånat. I sådant fall avräknas bidragsbeloppet i första hand mot kostnaderna för det statliga lånet. Eventuell överskjutande del av bidraget kan enligt förmedlingsorganets bestämmande användas för betalning av kostnader för andra lån i fastigheten eller tomträttsavgäld.

Om bostadsrabatterna anför *chefen för socialdepartementet, statsrådet Aspling*, i bilaga 7 till statsverkspropositionen år 1963 bl. a.:

Inkomststrecken för samtliga typer av familjebostadsbidrag bör höjas. Därvid bör spännvidden mellan inkomststrecken för de olika slagen av bidrag ökas något i syfte att mildra övergångseffekten vid inkomstökningar. Vidare synes det motiverat att öka det belopp, varmed inkomststrecken höjs fr. o. m. det tredje t. o. m. det sjätte barnet. Anmärkas bör att dessa förskjutningar mellan inkomststrecken för olika kombinationer av bidragstyp och barnantal i viss mån innebär en återgång till de relationer mellan inkomststrecken, som gällt tidigare. Relationerna har successivt förändrats genom att inkomststrecken i flera etapper flyttats upp med lika stora belopp räknat i absoluta tal.

Inkomststreckets i beskattningsbar inkomst för förhöjt bidrag bör för en tvåbarnsfamilj höjas från 6 000 till 8 000 kr., för helt bidrag från 8 000 till 12 000 kr. och för reducerat bidrag från 9 500 till 14 000 kr. Vidare bör för var och en av de tre bidragstyperna inkomststreckets förskjutas uppåt med 1 500 kr. per barn t. o. m. det sjätte barnet mot nu 1 000 kr. För familjer med ett barn bör inkomststreckets höjas från 6 000 till 7 000 kr.

De föreslagna inkomststrecken torde uppskattningsvis motsvara ungefär följande belopp i faktiska årsinkomster.

Antal barn	Förhöjt bidrag	Helt bidrag	Reducerat bidrag
1	—	13 600	—
2	14 900	19 700	22 000
3	16 700	21 400	23 800
4	18 500	23 200	25 500
5	20 300	25 000	27 300
6 eller flera	22 000	26 700	29 100

Skattemässiga förmåner

För *den statliga inkomstskatten* för enskilda personer gäller två skatteskalor med olika progression (10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst-

skatt). Den ena — den fördelaktigare — tillämpas för gift och för ogift med hemmavarande barn under 18 år. Den andra skalan är tillämplig på övriga enskilda personer, d. v. s. ogifta utan hemmavarande barn.

Vid bestämmandet av *statlig och kommunal inkomstskatt* gäller beträffande rätten till s. k. allmänna avdrag, däri inbegripet förvärvsavdrag, och ordsavdrag regler, som är för barnfamiljerna förmånliga.

Till de s. k. allmänna avdragen hör avdrag för obligatorisk sjukförsäkringsavgift och för premier för kapital-, arbetslöshets-, sjuk- och olycksfallsförsäkringar m. m. Avdraget är maximerat till 400 kr. för ogift och till sammanlagt 800 kr. för makar. För ogift med hemmavarande barn under 18 år gäller samma maximum som för två makar, d. v. s. 800 kr. (46 § 2 mom. kommunalskattelagen).

Reglerna om förvärvsavdrag återfinnes i 46 § 3 mom. kommunalskattelagen. Har kvinna med hemmavarande barn under 16 år haft inkomst av rörelse, vari hon varit verksam i ej blott ringa omfattning, eller eljest inkomst av eget arbete, äger hon rätt till förvärvsavdrag med 300 kronor jämte 20 procent av nämnda inkomst, dock högst med 2 000 kronor. Samma rätt tillkommer ensamstående man med hemmavarande barn under 16 år. Gift kvinna, som ej haft hemmavarande barn under 16 år men uppburit sådan inkomst som nyss sagts, får avdrag med 300 kronor. Samma avdrag får åtnjutas av kvinna, som haft inkomst av jordbruksfastighet och däri utfört arbete för minst 300 kronor, om hon varit gift och sammanlevt med maken eller haft hemmavarande barn under 16 år.

Ordsavdragen uppgår till 2 250 kr. för ogift och 4 500 kr. för makar. Samma ordsavdrag som för makar tillkommer ogift med hemmavarande barn under 18 år (48 § 2 mom. kommunalskattelagen).

S e r v i c e a n o r d n i n g a r

I enlighet med föreskrifter och anvisningar av socialstyrelsen utgår statsbidrag till driften av *barnstugor*. Sådant bidrag kan erhållas av kommun, stiftelse, förening eller industriföretag. Bidrag utgår till driften av bl. a. lekkskola, daghem och eftermiddagshem. Lekskola mottager barn i ålder upp till sju år under begränsad tid av dagen medan daghem är avsett för förskolebarn under minst fem timmar om dagen. På eftermiddagshem mottages skolbarn för vistelse under den skolfria delen av dagen.

I detta sammanhang må också nämnas *koloni- och feriebarnsverksamheten* ävensom *hemvårdarinneorganisationen*.

H i s t o r i k m. m.

Vad först gäller stödåtgärder i form av *k o n t a n t b i d r a g* finns en utförlig historik angående *de allmänna barnbidragen* fram till år 1961 intagen i andra lagutskottets utlåtande nr 10 år 1961, till vilket utskottet får hänvisa. Av denna redogörelse må här nämnas endast följande.

De allmänna barnbidragen tillkom genom beslut vid 1947 års riksdag som en ersättning för de dittills utgående barnavdragen vid den statliga beskattningen och fastställdes till 260 kronor per barn och år. Då barnavdragen slopades jämväl vid den kommunala beskattningen, höjdes barnbidragen vid 1950 års riksdag med 30 kronor som kompensation därför. År 1957 höjdes bidragen ånyo, denna gång med hänsyn till den penningvärdeförsämring, som ägt rum sedan bidragen infördes. Bidragens belopp ökades därvid till 400 kronor per barn och år. Det framhölls emellertid, att en än större höjning skulle ha krävts, om bidragen skulle återfå sitt ursprungliga realvärde, men att det tillgängliga budgetutrymmet icke medgav en höjning i hela den utsträckning som motsvarade förskjutningen av penningvärdet. I samband med införandet av den allmänna varuskatten höjdes de allmänna barnbidragens belopp från den 1 januari 1960 till 450 kronor för barn och år. Ökningen var avsedd att utgöra en kompensation till barnfamiljerna för den höjning av levnadsomkostnaderna, som den allmänna varuskatten väntades medföra.

Vid 1961 års riksdag väcktes ett flertal *motioner* angående de allmänna barnbidragen, m. m. Bland dessa må nämnas motionerna I:511 och II:594, i vilka föreslogs en höjning av de allmänna barnbidragen till 600 kronor per år samt indexreglering av desamma. Vidare hemställdes i dessa motioner om framläggande av en långtidsplan som skulle syfta till att samhällets stöd åt barnfamiljerna skulle motsvara minst en tredjedel av barnkostnaderna och att enföräldersfamiljerna skulle få ett stöd som gjorde deras barn mera ekonomiskt jämställda med andra. I motionen II:590 hemställdes bl. a. om utredning och förslag om en sådan förskjutning i stödet till barnfamiljerna att barnbidragen i högre grad kom flerbarnsfamiljer och ofullständiga familjer till godo.

Motionerna behandlades av *andra lagutskottet*, som i sitt av riksdagen godkända utlåtande nr 10 ifrågasatte huruvida barnbidragen var rätt avvägda med hänsyn till den utveckling som ägt rum. Redan av siffror, som redovisats av 1954 års familjeutredning, justerade med hänsyn till kostnadsutvecklingen därefter, framgick att bidragens realvärde 1961 låg under deras ursprungliga värde. Detta gällde, framhöll utskottet, i än högre grad om man gjorde jämförelsen mellan bidragens skatteutjämnande roll 1961 och 1947. Utskottet fortsatte:

Under åberopande av vad sålunda anförts anser utskottet det angeläget att de allmänna barnbidragen göres till föremål för översyn. Vid en sådan torde såväl möjligheterna till en höjning av bidragens belopp som frågan om en indexreglering av dessa kunna bli föremål för övervägande. Det kan också ifrågasättas, huruvida man inte vid översynen jämväl bör särskilt beakta flerbarnsfamiljernas och de ofullständiga familjernas situation. Riksdagen har vid tidigare tillfällen tagit avstånd från en differentiering av barnbidragens belopp kombinerad med sloandet av bidraget till det första barnet. I det avseendet intar utskottet fortfarande samma ståndpunkt. Där-

emot anser utskottet att det kan i samband med översyn i syfte att förbättra stödet åt barnfamiljerna genom allmänna barnbidrag vara befogat att undersöka, hurvida flerbarnsfamiljerna och de ofullständiga familjerna bör få större del av en sådan förbättring än enbarnsfamiljerna. Att begära en långtidsplan av det innehåll, som föreslås i motionerna I:511 och II:594, anser utskottet däremot icke påkallat.

Riksdagen hemställde därefter i skrivelse nr 122 till Kungl. Maj:t om en översyn av de allmänna barnbidragen i enlighet med vad utskottet anfört.

I *propositionen nr 190 till 1961 års riksdag* föreslogs en höjning av de allmänna barnbidragen med 100 kronor till 550 kronor per barn och år. Förslaget motiverades dels med den i annan proposition föreslagna höjningen av omsättningsskatten och dels med behovet av ökat stöd åt barnfamiljerna. I *motionerna I:717 och II:862*, väckta i anledning av propositionen, hemställdes att barnbidragen skulle bestämmas till 600 kronor om året.

Andra lagutskottet anförde i sitt av riksdagen godkända utlåtande nr 73 bl. a. följande:

I samband med införandet av omsättningsskatten 1959 höjdes det allmänna barnbidraget från 400 till 450 kronor för att barnfamiljerna därigenom skulle erhålla kompensation för den ökning av levnadskostnaderna som omsättningsskatten väntades medföra. I konsekvens därmed bör enligt utskottets mening en ökning av omsättningsskatten föranleda att det allmänna barnbidraget ånyo höjes. Mot bakgrunden av riksdagens uttalande i våras att möjligheterna till en höjning av barnbidragets belopp med hänsyn till bl. a. den allmänna standardstegringen i landet borde utredas noterar utskottet, att den i propositionen föreslagna höjningen går längre än vad enbart en kompensation för den ökade omsättningsskatten motiverar. Utskottet tillstyrker därför den höjning av bidragets belopp som förordas i propositionen. Därmed har utskottet avstyrkt yrkandet i motionerna I:717 och II:862.

I redogörelsen för behandlingen hos Kungl. Maj:t av riksdagens skrivelser (*Kungl. Maj:ts skrivelse nr 30 år 1962*) uppgavs, att riksdagens skrivelse nr 122/1961 i anledning av väckta motioner angående de allmänna barnbidragen, m. m., blivit anmäld och slutbehandlad genom propositionen 190/1961.

Även vid *1962 års riksdag* väcktes *motioner* med yrkanden om höjning av de allmänna barnbidragen. I sitt av riksdagen godkända utlåtande nr 6 anförde *andra lagutskottet* med hänvisning till riksdagens hemställan i skrivelsen 122/1961 och den därav föranledda höjningen av barnbidraget:

Genom den ökning av barnbidragen som sålunda skett efter riksdagens ovannämnda hemställan om en översyn av barnbidragen har emellertid icke sådan förbättring av barnfamiljernas situation genomförts, som åsyftades med hemställan. Vid diskussion av stödet åt barnfamiljerna får man å andra sidan icke alltför ensidigt inrikta sig på stöd i form av allmänna barnbidrag. De nuvarande barnbidragen utgör väsentligen en socialpolitiskt motiverad form av skatteåterbäring till barnfamiljerna och bör därför ses mot bakgrunden av vårt gällande beskattningssystem. Det är möjligt att man inom detta kan skapa regler som bättre än nu tillgodoser barnfamiljerna. Hela be-

skattningssystemet är också för närvarande föremål för en allmän översyn av allmänna skatteberedningen, och denna torde komma att behandla de problem som sammanhänger med just barnfamiljernas beskattning. En annan viktig form för stöd åt barnfamiljerna är meddelande av bidrag till deras bostadskostnader. Sedan slutet av 1940-talet lämnas till familjer med två eller flera barn familjebostadsbidrag efter viss inkomstprövning verkställd schablonmässigt på grundval av den beskattningsbara inkomsten. I årets statsverksproposition frambålles att åtskilliga skäl talar för att familjebostadsbidragen ges en mera generell räckvidd än de nu har samt att det är socialministerns avsikt att inom en snar framtid låta utreda frågan om familjebostadsbidragens utformning. Vid en sådan utredning torde enligt utskottets mening särskild uppmärksamhet böra ägnas åt flerbarnsfamiljernas och de ofullständiga barnfamiljernas bostadssituation. De sistnämnda familjernas problem i dess helhet är redan föremål för uppmärksamhet inom socialpolitiska kommittén, som enligt sina direktiv bl. a. har att pröva i vad mån eftersatta grupperns förhållanden kan antas bli påverkade av socialpolitiska åtgärder. Med sådana eftersatta grupper åsyftas även ofullständiga barnfamiljer.

Med hänsyn till det utredningsarbete som således på olika områden pågår eller förestår i syfte att förbättra barnfamiljernas situation anser utskottet icke påkallat att det för närvarande företages någon ändring av barnbidragens belopp. Utskottet avstyrker därför samtliga motionsyrkanden.

Enligt *lagen den 26 juli 1947 om särskilda barnbidrag* skulle i fall som angavs i lagen, utöver allmänt barnbidrag, av allmänna medel utgivas särskilt barnbidrag. Sådant särskilt barnbidrag utgick efter inkomstprövning med högst 996 kronor för barn och år. Som villkor gällde, att barnet icke var berättigat till barnpension (se nedan). Bidragsberättigade var 1) barn, vars fader åtnjöt folkpensionsförmån, 2) barn, vars moder åtnjöt sådan förmån, om föräldrarna ej sammanbodde och modern hade vårdnaden om eller stadigvarande bodde tillsammans med barnet, samt 3) barn, vars moder var gift med annan än barnets fader, om styvfadern åtnjöt folkpensionsförmån och modern hade vårdnaden om eller stadigvarande bodde tillsammans med barnet.

Jämlikt *lagen den 5 maj 1960 om barnpensioner* skulle för barn, vars fader eller moder eller båda föräldrar avlidit, utgå barnpension av allmänna medel. Barnpensionen utgjorde för år räknat 1 400 kronor för barn, vars båda föräldrar avlidit, och 1 000 kronor för annat barn.

De båda sistnämnda bidragsformerna avlöstes genom reglerna om barnpension inom folkpensioneringen i lagen om allmän försäkring.

De allmänna studiebidragen tillkom 1957 på förslag av *familjeberedningen*. I sin år 1956 avgivna promemoria angående stödåtgärder för barnfamiljerna m. m. uttalade beredningen om generella icke behovsprövade stödformer bl. a. följande:

För generella åtgärder kan i främsta rummet anföras utjämningspunkter. De allmänna barnbidragen är icke behovsprövade och bör därför till väsentlig del ses som instrument för utjämning av barnkostnaderna mellan

familjer med barnförsörjningsbörda och utan. Man kan anse, att studie-kostnaderna bör fördelas på motsvarande sätt. Om ett barn fortsätter sin utbildning efter fyllda 16 år, inträder ju inte någon förändring i familjens försörjningsbörda, som kan motivera, att familjeinkomsten minskar. Den fördelning av kostnaden för barnets vård och konsumtion som äsyftas med barnbidraget ter sig från familjeekonomisk synpunkt i detta fall lika angelägen efter 16 års ålder som före. — — —

Då det huvudsakligen av administrativa skäl icke har befunnits lämpligt att för speciella kategorier höja åldersgränsen för barnbidrag, ligger det nära till hands att knyta ifrågavarande stöd till studiehjälpen i form av generella grundstipendier.

Det allmänna studiebidraget avvägdes 1957 med hänsyn till de allmänna barnbidragens dåvarande storlek och fastställdes per månad till ungefär en tolfedel av barnbidraget.

I samband med höjningen år 1961 av de allmänna barnbidragen väcktes motioner om höjning jämväl av det allmänna studiebidraget. *Andra lagutskottet* anförde i sitt av riksdagen godkända utlåtande nr 73 bl. a.:

Enligt utskottets mening talar de skäl som i propositionen återopas för höjning av det allmänna barnbidraget jämväl för höjning av det allmänna studiebidraget. Utskottet tillstyrker därför att en uppräknig av detta kommer till stånd från den 1 januari 1962. För att i huvudsak bibehålla det ursprungliga förhållandet mellan de båda bidragens belopp bör studiebidraget fastställas till 50 kronor i månaden.

Beträffande bostadsrabatterna får utskottet hänvisa till *Kungl. Maj:ts proposition nr 100 år 1957* sid. 93—117 och *statsutskottets utlåtande* samma år nr 102.

I *Kungl. Maj:ts proposition nr 76 år 1960* och *nr 181 år 1962* föreslogs utvidgningar av de skattemässiga förmånerna för barnfamiljer. Den förstnämnda propositionen vilade på 1957 års sambeskattningsrevisions betänkande (SOU 1959:13) och ledde till en fördubbling av det förvärvsavdrag som tillkommer yrkesarbetande gift kvinna med minderårigt barn, varjämte reglerna om sådana avdrag vid den statliga och kommunala beskattningen likställdes. I enlighet med propositionens förslag erhöll vidare ensamstående med hemmavarande barn under 16 år rätt till samma ortsavdrag som två makar. Likaså genomfördes att den statliga inkomstskatten för dessa s. k. ofullständiga familjer skulle beräknas efter den förmånligare skala som tillämpas för gifta. I propositionen nr 181 år 1962 föreslogs skattelättnader för ensamstående med hemmavarande barn. Förslaget ledde till att den nyss angivna åldersgränsen höjdes från 16 till 18 år samt att ensamstående kvinnor med hemmavarande barn under 16 år fick samma rätt till förvärvsavdrag som gift kvinna. Samma rätt tillerkändes i enlighet med en i samband med propositionen väckt motion även ensamstående manlig vårdnadshavare.

De båda reformerna behandlas utförligare i *bevilningsutskottets betänkanden nr 40 år 1960* och *nr 58 år 1962*, vartill må hänvisas.

Vid *innevarande riksdag* har väckts ett flertal *motioner*, som syftar till reformer av familjebeskattningen till förmån särskilt för barnfamiljerna. I de likalydande motionerna I:365 och II:434 föreslås sådan differentiering och höjning av ortsavdragen, att barnfamiljerna skulle erhålla högre avdrag än andra skattskyldiga. Förvärvsavdragen är föremål för uppmärksamhet i motionen II:628. Motionärerna önskar här en sådan utformning av dessa avdrag, att de i högre grad än som nu är fallet skulle ge full kompensation för de ökade kostnader som åsamkas förvärvsarbetande mödrar. I de likalydande motionerna I:518 och II:630, slutligen, framhålles att frågan om skattefria barnavdrag som komplement till ortsavdrag och barnbidrag bör prövas på ett förutsättningslöst sätt vid en sammanfattande översyn av beskattningen.

Samhällets *serviceanordningar* till stöd för barnfamiljerna har varit föremål för riksdagens uppmärksamhet vid flera tillfällen. Härvidlag må hänvisas till *andra lagutskottets utlåtande nr 34 år 1960*, *allmänna beredningsutskottets utlåtande nr 29 år 1962* och *statsutskottets utlåtande nr 5 år 1962*, sid. 10—14.

Frågan om behovet av en allmän översyn av samhällets stöd åt barnfamiljerna diskuteras i anledning av väckta motioner av *allmänna beredningsutskottet* i dess utlåtande nr 54 år 1962. I utlåtandet anföres bl. a.:

Utskottet ser motionerna som ett uttryck för motionärernas intresse av att barnfamiljerna erhåller ett stöd som bättre än det nuvarande svarar emot den allmänna välförhållningen och för deras oro inför befolkningsutvecklingen. Utskottet vill utan att taga ställning till de i motionerna framförda förslagen ansluta sig till tanken på en utredning om samhällets ansvar för barnkostnaderna och om barnfamiljernas ekonomiska ställning. Enligt utskottets mening är det angeläget att åtgärder snabbt kan vidtagas på detta område.

Orsakerna till och verkningarna av befolkningsutvecklingen är bristfälligt kända. Någon mera vittsyftande statlig utredning i ämnet har icke gjorts sedan 1941 års befolkningsutredning framlade sitt förslag. Utskottet vill därför också förorda en mera långsiktig, förutsättningslös utredning av befolkningsfrågans olika aspekter. Utskottet kan emellertid icke taga ståndpunkt till i vad mån en samordning av här angivna utredningsuppdrag är möjlig utan anser att frågan härom bör få ankomma på Kungl. Maj:t att avgöra.

Utskottet får sålunda hemställa, att riksdagen i anledning av de likalydande motionerna I:511 och II:584 samt motion II:22 i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om utredning rörande frågorna om samhällets ansvar för barnkostnaderna och om särskilda åtgärder för att förbättra barnfamiljernas ekonomiska ställning samt rörande befolkningsfrågans olika aspekter.

Riksdagen biföll utskottets hemställan, vilket anmäldes i riksdagsskrivelse nr 393. Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts prövning.

Pågående utredningsarbete

Socialpolitiska kommittén, tillkallad år 1958, har enligt sina direktiv (riksdagsberättelsen 1959 I S:24) till första uppgift att insamla och sammanställa material till belysning av socialpolitikens innebörd och verkningar, därvid kommittén har att pröva bl. a. i vad mån socialpolitiska åtgärder kan förbättra förhållandena för eftersatta grupper. Enligt vad utskottet erfarit, sysslar kommittén för närvarande med de ofullständiga barnfamiljernas förhållanden och frågan hur samhällets socialpolitiska stöd till dessa skall kunna utformas.

För en allmän översyn av bl. a. beskattningssystemet tillkallades år 1960 *allmänna skatteberedningen*, som enligt direktiven (riksdagsberättelsen 1961 I Fi:36) har att med utgångspunkt från skatteförmågeprincipen utreda frågor rörande skattebördans avvägning mellan olika skatteformer och mellan skilda kategorier skattebetalare. I dessa sammanhang torde barnfamiljernas problem bli föremål för uppmärksamhet.

Familjeberedningen tillkallades år 1962 med uppgift att kartlägga och analysera olika problem i anknytning till samhällets service för barnfamiljerna och att framlägga de förslag beredningen finner påkallade. Som första arbetsuppgift har beredningen upptagit frågan om det statliga stödet till barnstugorna och därmed sammanhängande problem i syfte att möjliggöra ett förslag om stimulansåtgärder för barntillsynen, att föreläggas redan innevarande riksdag. Beredningens undersökningsresultat har övervägts i socialdepartementet. Inom departementet har upprättats en den 30 januari 1963 dagtecknad P M, däri föreslås dels ändrade principer för statsbidragen till barnstugeverksamheten, dels avsevärda höjningar av bidragen. Promemorian har resulterat i *Kungl. Maj:ts proposition nr 62 år 1963*. Enligt vad utskottet erfarit har familjeberedningen för avsikt att härnäst uppmärksamma den sociala hemhjälpen.

I förevarande sammanhang må även nämnas *studiehjälpsutredningen*, tillsatt år 1962, med uppgift att verkställa en skyndsamt utredning rörande de studiesociala förmånerna för studerande vid gymnasier, yrkesskolor, folkhögskolor och dylika anstalter (riksdagsberättelsen 1963 I E:49). I utredningens direktiv framhålles, att vid en förstärkning av samhällets familjepolitiska åtgärder en utbyggnad av studiehjälpen bör bli föremål för speciellt intresse.

Utskottet

Yrkanden om höjning av de nu utgående årliga barnbidragen om 550 kronor framställs i motionerna I:375 och II:447, I:537 och II:658 samt II:661. I det förstnämnda motionsparet föreslås att bidragen skall utgå med 650 kronor om året från och med den 1 januari 1964. Som skäl härför anföres bl. a. de i motionerna I:347 och II:405 uttalade farhågorna för hyreshöj-

ningar, som skulle bli en följd av den i årets statsverksproposition förebådade minskningen i bostadssubventionerna. I motionerna I:537 och II:658 yrkas höjning av barnbidragen från och med den 1 januari 1964 till 700 kronor om året. Motionärerna anför som skäl för yrkandet, att barnbidragen icke endast måste bibehållas vid sitt tidigare realvärde utan att barnfamiljerna dessutom måste erhålla del i den allmänna standardstegringen. I motionen II:661 yrkas höjning av barnbidragen till 650 kronor från nästa budgetår. Detta yrkande motiveras med en önskan att återge bidragen deras ursprungliga realvärde.

Utskottet hade även i följd att i anledning av väckta motioner ta ställning till frågor om höjning av de allmänna barnbidragen. I sitt av riksdagen godkända utlåtande nr 6 anförde utskottet att man vid diskussion av stödet åt barnfamiljerna icke alltför ensidigt fick inrikta sig på stöd i form av allmänna barnbidrag. Utskottet påpekade, att de nuvarande barnbidragen väsentligen utgjorde en socialpolitiskt motiverad form av skatteåterbäring till barnfamiljerna och därför borde ses mot bakgrunden av vårt gällande skattesystem. Det kunde ifrågasättas, ansåg utskottet, om icke andra och bättre former för samhällets stöd åt barnfamiljerna än barnbidrag kunde tillskapas. Utskottet hänvisade härvid till det utredningsarbete som på olika håll bedrevs i dessa frågor och ansåg sig på anförda skäl icke kunna tillstyrka motionerna.

De av utskottet i följd anförda synpunkterna torde alltjämt äga giltighet. Barnfamiljernas problem är för närvarande föremål för uppmärksamhet inom ett flertal utredningar, såsom socialpolitiska kommittén, allmänna skatteberedningen, familjeberedningen och studiehjälpsutredningen. Vidare må nämnas att i årets statsverksproposition föreslagits sådana utvidgningar av familjebostadsbidragen att stödet åt barnfamiljerna icke obetydligt förstärkes. Vid diskussionen måste även beaktas, att höjningar av barnbidragen icke får leda till att andra behövande samhällsgruppers berättigade krav på samhälleligt stöd eftersättes.

Vad här ovan anförts har avseende jämväl å det i motionsparet I:537 och II:658 framställda yrkandet om höjning av det allmänna studiebidraget från nuvarande 50 kronor till 60 kronor i månaden.

På anförda skäl avstyrker utskottet i förevarande motioner, I:375 och II:447, I:537 och II:658 samt II:661, framställda yrkanden om höjning av de allmänna barnbidragen och studiebidragen.

I motionerna I:546 och II:662 hemställs om ett riksdagens principuttalande, att förbättrat stöd till ensamstående barnförsörjare bör ges via barnbidragen, och om utformning av riktlinjer härför inom skatteberedningen. Yrkande av liknande innebörd framföres i motionsparet I:171 och II:201, vari såsom ett provisorium föreslås, att ensamstående föräldrar med hemmavarande barn under 16 år och med en sammanlagd årlig familjeinkomst under 8 500 kronor skall erhålla ett extra bidrag motsvarande ett årligt all-

mänt barnbidrag. Till motivering av sitt yrkande anför motionärerna, att dessa familjeförsörjare icke kan utnyttja den under år 1962 medgivna rätten till höjda förvärvsavdrag vid inkomsttaxeringen. I motionerna I:451 och II:544 framhålles, att ett bidrag till täckande av barnfamiljernas vårdkostnader för barn i förskoleåldern skulle ge mödrarna ökad frihet i valet mellan att själva ta vård om sina barn eller att ordna vården på annat sätt. Motionärerna hemställer därför, att den sittande familjebereidningen måtte erhålla i uppdrag att upptaga frågan om dessa s. k. allmänna vårdnadsbidrag till principiellt övervägande. Med hänvisning till de i motionerna I:365 och II:434 framställda yrkandena om höjda ortsavdrag för barnfamiljer, hemställas i motionsparet I:549 och II:664 om utredning rörande möjligheterna att ge barnfamiljerna en mot den ej utnyttjade ortsavdragshöjningen svarande förbättring i form av kontanta bidrag.

De i motionerna I:546 och II:662, I:171 och II:201, I:451 och II:544 samt I:549 och II:664 upptagna spörsmålen ingår i det stora problemkomplexet om hur samhällets stöd åt barnfamiljerna skall utformas. Utskottet finner det icke lämpligt att dessa spörsmål utbrytes till särskild behandling. I stället torde en ändamålsenlig lösning främjas genom att frågorna inordnas i det pågående utredningsarbetet. Då frågor om kontantbidrag närmast hör till socialpolitiska kommitténs arbetsområde, anser utskottet det lämpligt, att framställningarna bringas till kommitténs kännedom, att av denna förutsättningslöst prövas i samband med andra hithörande problem. Denna utskottets mening synes höra bringas till Kungl. Maj:ts kännedom.

Under åberopande av det anförda får utskottet hemställa,

A. 1) att följande motioner, nämligen

a) motionerna I:375 och II:447,

b) motionerna I:537 och II:658, såvitt avser yrkandet om höjning av de allmänna barnbidragen, samt

c) motionen II:661

icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd, ävensom

2) att motionerna I:537 och II:658, såvitt avser yrkandet om höjning av det allmänna studiebidraget, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd:

B. att riksdagen i anledning av följande motioner, nämligen

a) motionerna I:171 och II:201,

b) motionerna I:451 och II:544,

c) motionerna I:546 och II:662, samt

d) motionerna I:549 och II:664, såvitt avser frågan om särskilda förbättringar för vissa barnfamiljer,

i skrivelse till Kungl. Maj:t såsom sin mening måtte giva

Kungl. Maj:t till kända vad utskottet beträffande dessa motioner anfört, samt

C. att följande motioner, nämligen

- a) motionerna I:171 och II:201,
- b) motionerna I:451 och II:544, samt
- c) motionerna I:546 och II:662,

i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet under B hemställt, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 14 mars 1963

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Strand, Nils Elowsson, Axel Svensson, fru Hamrin-Thorell*, fru Carlqvist, fröken Nordström, herrar Enarsson och Thorsten Larsson;

från andra kammaren: herrar Anderson i Sundsvall, Nilsson i Göteborg, Rimmerfors, fröken Wetterström, herrar Odhe, Wahlund, Bengtsson i Varberg och fröken Sandell.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservationer

vid utskottets hemställan under A.

I. av herr *Enarsson* och fröken *Wetterström*, vilka ansett

dels att det avsnitt i utskottets yttrande å s. 13 som börjar med orden »De av utskottet» och slutar med orden »barnbidragen och studiebidragen» bort ersättas med text av följande lydelse:

»De av utskottet i fjol anförda synpunkterna äger alltjämt giltighet. Utan tvivel kan andra och bättre former tillskapas för stödet åt barnfamiljerna än det allmänna barnbidraget. Denna uppfattning får sägas ha blivit understruken av riksdagen genom dess beslut vid 1962 års höstsession om skattelättnader för ensamma barnförsörjare. Sådan skattskyldig åtnjuter nu — förutom förvärvsavdrag enligt samma regler som för gifta förvärvsarbetande moder — ett ortsavdrag som är dubbelt så stort som för ensamstående. En naturlig konsekvens härav vore att även gifta barnförsörjare tillerkändes förhöjda ortsavdrag. Det må också erinras om att förslag härom framlagts i motioner till årets riksdag (I:365 och II:434). Utskottet, som saknar anledning att närmare ingå på innehållet i dessa motioner, vill här endast

peka på att den i motionerna förordade åldersgränsen för barn såsom villkor för åtnjutande av förhöjt ortsavdrag utgör 18 år.

Det torde härutöver böra uppmärksammas att barnfamiljernas problem är föremål för överväganden inom ett flertal utredningar, såsom socialpolitiska kommittén, allmänna skatteberedningen, familjebereidningen och studiehjälpsutredningen. Vidare må nämnas vid årets riksdag framlagda förslag angående förbättring av familjebostadsbidragen.

Vad här ovan anförts rörande dels förhöjningen av ortsavdragen för barnfamiljerna dels pågående utredningar rörande stödet åt barnfamiljerna har avseende jämväl å det i motionsparet I:537 och II:658 framställda yrkandet om höjning av det allmänna studiebidraget från nuvarande 50 kronor till 60 kronor i månaden.

Utskottets uppfattning, att förhöjda ortsavdrag är att föredra framför höjningar av kontantbidragen, synes höra bringas till Kungl. Maj:ts kännedom.»

dels ock att utskottet under A. bort hemställa,

»1) att riksdagen i anledning av följande motioner, nämligen

a) motionerna I:375 och II:447,

b) motionerna I:537 och II:658, såvitt avser yrkandet om höjning av de allmänna barnbidragen, samt

c) motionen II:661

i skrivelse till Kungl. Maj:t såsom sin mening måtte giva Kungl. Maj:t till känna vad utskottet anført beträffande dessa motioner,

2) att riksdagen i anledning av motionerna I:537 och II:658, såvitt avser yrkandet om höjning av det allmänna studiebidraget, i skrivelse till Kungl. Maj:t såsom sin mening måtte giva Kungl. Maj:t till känna vad utskottet anført beträffande dessa motioner, samt

3) att motionerna under 1) och 2), i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet där hemställt, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.»

II. av fru *Hamrin-Thorell*, fröken *Nordström*, herrar *Thorsten Larsson*, *Anderson* i Sundsvall, *Rimmerfors* och *Wahlund*, vilka ansett

dels att det avsnitt i utskottets yttrande å s. 13 som börjar med orden »Utskottet hade även» och slutar med orden »barnbidragen och studiebidragen» bort ersättas med text av följande lydelse:

»Som framhållits i motionerna I:537 och II:658 torde allmänt sett barnfamiljerna icke i samma grad som övriga folkgrupper ha fått del av standardförbättringen. I princip är detta en följd av den existerande mekanismen för inkomstbildningen, vilken icke tar hänsyn till försörjningsbördan. Det är

en av familjepolitikens väsentliga uppgifter att med olika medel söka minska den standardskillnad som eljest skulle utvecklas. De allmänna barnbidragen, vilka främst bör ses som en form av skatteåterbäring till barnfamiljerna, utgör ett av de viktigaste medlen härvidlag.

De allmänna barnbidragen har sedan de infördes 1948 — som ersättning för de då slopade skattefria barnavdragen — höjts vid några tillfällen. I stort sett motsvarar höjningarna inte nämnvärt mer än den levnadskostnadsstegring som skett sedan dess. Det torde därför vara obestridligt att barnfamiljernas standard utvecklats långsammare än vad som gäller för folkhushållets som helhet.

Härutöver kan andra motiv åberopas för en höjning av de allmänna barnbidragen. Utskottet syftar på det förhållandet, som berörts i flera av de nu väckta motionerna, nämligen att de allmänna barnbidragens storlek också bör bedömas mot bakgrunden av bostadspolitiska målsättningar och de ändringar i det bostadspolitiska systemet som i annat sammanhang aktualiserats till årets riksdag. Som framhållits i motionerna skulle den avveckling av de generella bostadssubventionerna, som föreslagits i statsverkspropositionen och varom i stort sett enighet råder, komma att medföra hyreshöjningar för många barnfamiljer med blygsam ekonomisk standard. Hyreshöjningarna för dessa kan motverkas genom en förstärkning av familjebostadsbidragen, vilket dock inte skulle uppnås med den utformning som Kungl. Maj:t föreslagit. Utskottet anser att en bättre och mera ändamålsenlig avvägning av stödet till barnfamiljerna, även betraktat från bostadspolitiska synpunkter, erhålles om en förstärkning av stödet till väsentlig del sker under sådan form att den kommer alla barnfamiljer till del. De allmänna barnbidragen är då den familjepolitiska stödform som närmast kommer i fråga.

Av anförda skäl föreslår utskottet att beslut nu fattas om en höjning av de allmänna barnbidragen. På grundval av motionsförslagen och med beaktande av statsfinansiella förutsättningar föreslår utskottet att barnbidragen höjes till 660 kronor, dvs. med 110 kronor per barn och år. Höjningen skall gälla fr. o. m. 1 januari 1964. Kostnaden kan beräknas till 190 milj. kr. för helt år, dvs. för nästa budgetår 95 milj. kr.

Som framhållits i motionsparet I:537 och II:658 bör det allmänna studiebidraget samtidigt höjas. Utskottet tillstyrker det i dessa motioner framförda yrkandet att det allmänna studiebidraget höjes från 50 kronor till 60 kronor i månaden, att gälla fr. o. m. 1 januari 1964. Kostnaden härför beräknar utskottet till 2,25 milj. kronor vad avser nästa budgetår. Ändring måste i anledning av en sådan höjning vidtagas i det allmänna studiehjälpsreglementet, vilket Kungl. Maj:t vid bifall till utskottets förslag bemyndigas genomföra i administrativ ordning.»

dels ock att utskottet under A. bort hemsällas,

»1) att riksdagen i anledning av följande motioner, nämligen

a) motionerna I:375 och II:447,

b) motionerna I:537 och II:658, såvitt avser yrkandet om höjning av de allmänna barnbidragen, samt

c) motionen II:661

måtte för sin del antaga följande

Förslag

till

L a g

angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 26 juli 1947 (nr 529) om allmänna barnbidrag

Härigenom förordnas, att 1 § lagen den 26 juli 1947 om allmänna barnbidrag skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

För barn, som är svensk medborgare och bosatt i riket, skall av allmänna medel såsom bidrag till barnets uppehälle och uppfostran utgå allmänt barnbidrag med 550 kronor om året i enlighet med vad nedan närmare stadgas.

För barn, som är svensk medborgare och bosatt i riket, skall av allmänna medel såsom bidrag till barnets uppehälle och uppfostran utgå allmänt barnbidrag med 660 kronor om året i enlighet med vad nedan närmare stadgas.

Allmänt barnbidrag — — — — — i riket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1964.

2) att riksdagen med bifall till motionerna I:537 och II:658, såvitt avser yrkandet om höjning av det allmänna studiebidraget, måtte besluta att allmänt studiebidrag från den 1 januari 1964 skall utgå med ett till 60 kronor i månaden höjt belopp, samt

3) att följande motioner, nämligen

a) motionerna I:537 och II:658, såvitt de hänvisats till lagutskott, samt

b) motionen II:661,

i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan hemställt, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.»